

op i 17de Lønningsklasse og være Overassistent. Han gik altsaa 14de, 15de og 16de Klasse forbi og gik lige fra 13de op til 17de Lønningsklasse. Hans Slutløn i 13de Lønningsklasse var 2790 Kr., og saa fik han, naar han var henvend et halvt Hundrede Aar, endelig et Avancement og naaede det, man kaldte for en højere Embedsstilling; derved opnaaede han, naar han havde faaet sin Ansættelse i 17de Lønningsklasse, at faa 90 Kr. mere om Aaret, end han havde i den 13de Lønningsklasse, som han forlod. Med andre Ord: han gik fra 2790 Kr. til 2880 Kr. Det var den Maade, hvorpaa Staten vederlagde et Avancement overfor en Tjenestemand, der i ca. 30 Aar havde gaaet i Etats Tjeneste! Saa kunde han, naar han var kommet op i 17de Lønklasse, begynde at tjene sine to Alderstillæg, saaledes at han efter 8 Aar vilde have naaet Maksimum af Avancementsstillingens Løn, 3600 Kr.; til den Tid vilde Manden altsaa være ikke saa lidt over de 50 Aar. Den Maade at skaffe Avancement paa har altid forekommet mig at være fuldstændig sindssvag, og derfor hilser jeg med Tilfredshed den Opbygning af Lønssystemet, som nu foreligger, fordi ethvert Avancement i Fremtiden — og det gælder ikke alene de 4 Etater, men det gælder alle Lønninger — virkelig betyder et Tillæg til Lønningen, ikke blot er en Skueret, som efter Lønningslovene af 1908, men et virkeligt Avancement, der vederlægges med kontante Penge.

Der er et andet Forhold, der er blevet rettet ved det Forslag, der nu foreligger. Det er den Bestemmelse, der i Lønningslovene af 1908 var indsat om fast Ansættelse i de saakaldte Embedsklasser. Der havde man faaet den mærkværdige Bestemmelse indført, at ingen kunde ansættes i 13de Lønningsklasse i Etaterne, før han var fyldt 25 Aar. Det har ført til de mærkeligste Forhold, og det er et af de Forhold, som Kommissionen i høj Grad har beskæftiget sig med, og som det en Tid lang saa ud til at være vanskeligt at komme bort fra. Ved Imødekommenhed fra alle Sider indenfor Kommissionen er det imidlertid lykkedes at komme bort fra det, og jeg tror, det vil faa den Betydning i Fremtiden for Etaterne, at efter Fjernelsen af denne 25 Aars Alders Bestemmelse vil det være muligt at skabe den Tilgang til Etaterne, som det i

lang Tid har set ud til, at man ikke havde kunnet skabe, hvis nemlig denne Bestemmelse var blevet staaende i Fremtiden.

I denne Forbindelse vil jeg sige et Par Ord om Spørgsmaalet: lige Løn for Kvinder og Mænd. I det Lovforslag, der her er forelagt, har den højtærede Regering taget det Standpunkt, at den tiltræder det Forslag, der foreligger fra Kommissionen, og som indfører lige Løn for Kvinder og Mænd, og jeg for mit Vedkommende er overordentlig tilfreds med, at Regeringen har taget denne Stilling. Jeg er tilfreds med, at Kommissionen har stillet Forslaget, selv om man ikke har været enig i Opfattelsen af, om det var rigtigt at gaa til den lige Løn for Kvinderne. Ogsaa derom har der været delte Meninger i Kommissionen, og det ærede Medlem fra Ruds-Vedby (Søren Svendsen) udtalte i Gaar sine Betæneligheder ved, at dette Princip var indført i Forslaget. Fra Begyndelsen af stillede de kvindelige Tjenestemænd dette Krav i den Form, at de ønskede lige Løn for lige Arbejde. Jeg ønsker at slaa fast, at det, der her er gennemført, er ikke lige Løn for lige Arbejde, men det er lige Løn for Kvinder og Mænd. (Afbrydelse). Ja, det er ikke nogen Bebrejdelse mod den højtærede Finansminister; jeg finder blot Anledning til selv at fastslaa, at Princippet her er den lige Løn for Kvinder og Mænd. Jeg kan nemlig ikke erkende, at det betyder lige Løn for lige Arbejde. Jeg indrømmer, at der er mange Kvinder, der er saa dygtige, at de kan gøre det samme Arbejde som en Mand, det skal jeg ikke benægte (Afbrydelse), og maaske bedre end mange Mænd, det skal jeg heller ikke benægte; men jeg vil blot ikke gaa ind paa, at alle Kvinder kan gøre deres Arbejde lige saa godt som alle Mænd — det er noget andet. I alle Tilfælde foreligger der i dette Øjeblik ikke noget Bevis for, at Kvinderne præsterer lige Arbejde for den lige Løn. De Statistikker, vi har haft at beskæftige os med i Kommissionen, og de Oplysninger, der for øvrigt har foreligget, har ikke alle sammen ført Bevis i den Retning. Men det forekommer mig, at efter at man er gaaet til Ligestilling af Kvinder og Mænd paa det politiske Omraade, og efter at man nu gennem det Forslag til Ægteskabslov, der foreligger i dette høje Ting, er gaaet til at ville fastslaa Kvindens Ligeret med